

DYJALEKTYK (3) *sb m*

a oraz e jasne.

sg *N* dyjalektyk (2). *pl V* dyjalektycy (1) *WujJud*, [dyjalektykowie].

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Biegły w dialektyce [*dialecticus* – gadacz *Murm 178, BartBydg*; – który tej nauki uczy albo ją rozumie *Mqcz 84c*] (3) : á thákże y inych właśnościach kthore *Dialektik* zowie *differentia specifica*, á my ie możemy názwać *differentia Deifica SarnUzn E7*.

Iron (2): O mili *Dyálektycy*. A zá což to árgumentum ftoi/ *Ab autoritate negatiue*? Lecż wy żadney rzecży iná- cżey probowác nieumiećie/ iedno tym zgniłym árgumentem/ niemáľz tego w Piśmie. *WujJud 170v*; Co kto rzekł: záwǳe mowił/ *Ták iest*, on zchorzáły [...] *Mnich Dyálektyk* iákiś poľtrzegł tego łyľząc A iż *Teľtator bredzi*/ w głowie łobie kryľząc. Więc tobie twarz nabożną zformował y mowkę: Y ná onę odpowiedź vprządł fámołowkę. *KlonWor 70*; [*HerburtArt Cv (Linde)*].

HJ